

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

בפני: כב' השופט הבכיר, אסף זגורי

תובע

צ.א.

ע"י ב"כ עוה"ד יריב וקנין

נגד

נתבעת

ר.ב.

ע"י ב"כ עוה"ד בלה כהן

פסק דין

על הפרק:

1 תביעת בת זוג לאכיפת הסכם ממון נעותרת בחיוב על ידי בית המשפט למרות התנגדות בן הזוג
 2 שטוען כי הוטעה בחתימת ההסכם וכי התובעת נהגה כנגדו בחוסר תם לב, כיוון שבגדה בו עם
 3 אחר. כפועל יוצא רוכשת בת הזוג חלקו של בן הזוג בדירה המשותפת ומנגד הוא משלם לה
 4 בהתאם להסכם פשרה סכום כספי בגין הפרשי זכויות פיננסיות.
 5 לא חולפים אלא חודשיים לאחר פסק הדין ובן הזוג מגיש תביעה כספית לפיצוי על בסיס אותה
 6 מסכת עובדתית שנפרשה בהליך הקודם. האם יש לסלק תביעתו על הסף מחמת מעשה בית דין?
 7

8

9

העובדות שאין עליהן חולק והשתלשלות הליכים:

10

11 1. הצדדים הינם בני זוג (לשעבר) שחיו כ"ידועים בציבור" מאז שנת 2013 ועיגנו את משטר
 12 יחסייהם הרכושיים והממוניים באמצעות הסכם ממון שנכרת על ידם ביום 26/9/2017.

13

14 2. הסכם הממון אושר בבית משפט זה וקיבל תוקף של פסק דין ביום 18/10/2017 (להלן
 15 "ההסכם" ו/או "הסכם הממון").

16

17 3. ביום 31/3/2019 הגישה הנתבעת כאן תביעה לאכיפת הסכם הממון בתמ"ש 70994-03-19
 18 ועתרה לחייב התובע לפעול על פיו, לפנות את הדירה המשותפת, לאפשר לה לממש זכות
 19 הקדימה לרכוש את חלקו ולערוך חלוקת שווי זכויות שנצברו במשותף (להלן "תביעת
 20 האכיפה"). יש לציין כי בהליך הקשור נקבע כי 'מועד הקרע' הינו בחודש 10/18.

21

22 4. התובע כאן התגונן בפני תביעת האכיפה והעלה טענות מקדמיות רבות לרבות טעות,
 23 הטעיה וחוסר תם לב בכריתת חוזה. כן טען התובע כי הנתבעת לחצה עליו לחתום על
 24 ההסכם וחודשיים לאחר מכן נודע לו שהיא מקיימת קשר עם מאהב ולכן גם לא נהגה
 25 בתם לב בביצוע ההסכם. מטעמים אלה (ומטעמים אחרים, אך בעיקר מטעמים אלה) טען

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

- 1 התובע כי מדובר בהסכם בטל ומבוטל ועתר לדחות תביעת האכיפה כנגדו (ראו סעיפים
2 א'6, א'7, ב'5, ב'8, ב'9, ב'35 לכתב ההגנה של התובע בפני תביעת האכיפה).
- 3 5. במקביל, הגיש התובע גם תביעה לביטול ההסכם על בסיס אותן טענות וזאת בגדרו של
4 תמ"ש 52598-05-19, אך עוד בטרם הוגש כתב הגנה ולאחר שהתקיימה ישיבת קדם
5 משפט בתביעת האכיפה הוא עתר למחוק התביעה ללא צו להוצאות ובקשתו נעתרה
6 בחיוב (בראו: קשה ופסק דין מיום 30/5/2019).
- 7
- 8 6. כשבוע לאחר שעתר התובע למחוק התביעה מטעמו לביטול ההסכם ולבקשת הצדדים
9 שהודיעו כי לא הגיעו להסכמות, ניתנה החלטתי במסגרת תביעת האכיפה הקובעת אותה
10 לשיבת הוכחות (החלטה מיום 16/6/2019). אציין כי בפתח אותה החלטה נכתב, כי לא
11 ברור מדוע יש לנהל הוכחות מקום שהתובע הודיע על מחיקת תביעתו לביטול ההסכם.
12 במקביל מונו מומחים מתחום האקטואריה ושמאות מקרקעין לצורך הערכת שווי הדירה
13 וזכויות הצדדים כפי שנקבעו בהסכם. לאחר מכן הוגשו תצהירי הצדדים כאשר התובע
14 חוזר על כל טענותיו בדבר בגידת הנתבעת והפרת חובות תום הלב בקיום מו"מ ובביצוע
15 ההסכם.
- 16
- 17 7. ביום 8/11/2019 ניתן פסק דין חלקי בתביעת האכיפה שדחה השגותיו של התובע על חוות
18 דעת השמאי וניתן צו לסילוק ידו של התובע מדירת הצדדים מצד אחד והמורה לנתבעת
19 לממש זכות הקדימה תוך 75 יום, מצד שני. ערעור על פסק הדין החלקי נמחק בבית
20 המשפט המחוזי (עמ"ש (נצ') 30124-12-19).
- 21
- 22 8. ביום 5/11/2020 מסרו ב"כ הצדדים הודעה לבית המשפט ולפיה עולה כי הגיעו להסכם על
23 דרך הפשרה (להלן "הפשרה"). בהודעתם כתבו ב"כ הצדדים "הסדירו את עניינה של
24 תביעה זו באופן מלא מחוץ לכותלי בית המשפט" כאשר במסגרת האיזון משלם התובע
25 לנתבעת 79,500 ₪ תוך 5 ימים (ההדגשה שלי א.ז. ואינה במקור). להודעה בדבר הפשרה
26 ניתן תוקף של פסק דין משלים ובכך הסתיימה ההתדיינות בתביעת האכיפה.
- 27
- 28 9. חולפים חודשיים וביום 19/1/2021 הגיש התובע תביעה זו, הכתירה כ"תביעה כספית"
29 ועילותיה היו חוזיות ונזיקיות שבסיסן העובדתי זהה. התובע טען לקיומם של "פגמים
30 ברצון בכריתת חוזה" (טעות והטעיה, חוסר תם לב בניהול מו"מ), עשיית עושר ולא
31 במשפט, גזל ותרמית. לדבריו הוא שבור לב מהקשר הזוגי וזכאי להיפרע מהנתבעת בגין
32 הנזקים הרבים שנגרמו לו הואיל והסתמך על הקשר והשקיע כספים רבים מהונו האישי
33 שצבר קודם הקשר וזאת בעיקר ברכישת והשבחת דירת המגורים בה גרו הצדדים ואשר
34 במסגרת תביעת האכיפה הוחלט שהנתבעת תרכוש את זכויותיו בה.
- 35
36

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

1
2
3 10. הנתבעת הגישה כתב הגנה ובו עתרה לסילוק התביעה על הסף. לדבריה חלים על התביעה
4 השתק עילה והשתק פלוגתא וכל המחלוקות הנוגעות להסכם הוכרעו במסגרת תביעת
5 האכיפה. לדבריה, באמצעות התביעה הנוכחית מנסה התובע הלכה למעשה לאיין את
6 תוצאות פסק הדין בתביעת האכיפה ולזכות בכספים שלמעשה מרוקנים מתוכן את פסק
7 הדין הקודם ואת הסכם הממון. לדבריה, התובע עסוק במסע נקמה נגדה שלא יסתיים
8 אלא באם בית המשפט יאמר דברו ויסלק טענותיו על הסף.

פירוט טענות התובע :

9
10
11
12 11. התובע חזר על טענותיו כי הנתבעת לחצה עליו לערוך הסכם ממון שיבטיח לה זכויות
13 וכספים באופן שאם ייפרדו הצדדים היא תזכה בהם וזאת גילה רק בדיעבד (סעיפים 6, 16
14 לסיכומיו).

15
16 12. התובע הוסיף כי הנתבעת נהגה בחוסר תם לב כיוון שחודשיים לאחר אישור ההסכם
17 נסעה עם מאהב לרומא והדבר נודע לו לאחר שעקב אחריה באמצעות חוקר פרטי. לדבריו
18 הדבר מוכיח חוסר תם לב מצד הנתבעת (סעיפים 11-15). לכן הוא מוסיף כי המניעים של
19 הנתבעת לחתום על ההסכם היו נסתרים ולא תמי לב ואילו היה יודע עליהם לא היה
20 חותם על הסכם הממון (סעיף 18 וכן סעיפים 31-41 לסיכומיו).

21
22 13. התובע טוען כי לא חלים במקרה זה הכללים של השתק עילה או השתק פלוגתא משני
23 טעמים מרכזיים: הראשון כיוון שבתביעת האכיפה לא נקבע כל ממצא פוזיטיבי ביחס
24 לטענותיו לפגמים ברצון או חוסר תם לב. השני, משום שבתביעת האכיפה הוא היה נתבע
25 ולא התובע (ראו סעיפים 22-28).

26
27 14. בנוסף לכל אלה טוען התובע כי עילות התביעה התגבשו בקרבו לאחר שניתן פסק הדין
28 בתביעת האכיפה (ראו סעיף 29 לסיכומיו).

פירוט טענות הנתבעת:

29
30
31
32 15. הנתבעת טוענת כי מדובר בתביעה "שהתחפשה" וזאת כל כך מדוע? משום שמדובר
33 בתביעה כספית המבוססת כולה על אותו הסכם ממון שאושר בבית המשפט ואילץ אותה
34 להגיש תביעת אכיפה. הסכם הממון ופסק הדין לאכיפתו הינם חלוטים ולכן אותם

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21-צ.א. נ' ר.ב.

- 1 הכספים שהתובע טוען להם כיום, שאובים מהסכם הממון (אף לשיטת התובע עצמו) ולכן
2 חלים השתק עילה ופלוגתא בענייננו (סעיפים 1-3, 11 לסיכומיה).
3
4 16. הנתבעת טוענת כי הטענות של התובע (פגמים ברצון) הינן טענות לבטלות הסכם אך
5 מדובר בהסכם ממון שנאכף בפסק דין חלוט ולכן אין מקום כלל לאפשר בירור הטענות
6 הללו (סעיפים 4-5 לסיכומיה).
7
8 17. הנתבעת מוסיפה, כי מקום שנעשה מעשה בית דין לא ניתן לטעון את הטענות שדן בהן
9 בית המשפט ואף אם טענה מסוימת לא הועלתה בהתדיינות הראשונה אך היה אפשר
10 להעלותה הרי התובע מושתק מלהעלותה בהתדיינות נוספת (ראו סעיפים 6-7 לסיכומיה).
11
12 18. לגישת הנתבעת עילת התביעה התגבשה כבר לאחר שהתובע "גילה" על בגידת הנתבעת אך
13 הוא בחר להמשיך לחיות עמה כפי שהוא עצמו טוען ולכן אינו יכול לטעון להתגבשות
14 עילה ו/או נזק רק לאחר פסק הדין בתביעה לאכיפה (סעיפים 18-20 לסיכומיה).
15

דיון והסבר מדוע דין התביעה להידחות על הסף:

- 16
17
18 19. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים בכתבי הטענות ובסיכומיהם ובישיבת קדם המשפט
19 שנערכה הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להידחות על הסף בשל "השתק עילה"
20 ו"השתק הגנה".
21
22 20. בטרם פירוט הנימוקים המצדיקים את דחיית התביעה אציין את שני אלה:
23
24 20.1 ראשית, נקטתי עם עצמי משנה זהירות במתן ההחלטה לאור חשיבות (ואולי אף
25 חוקתיות) זכות הגישה לערכאות והאינטרס המערכתי לאפשר לכל אדם לברר
26 טענותיו בבית המשפט (ראו למשל ע"א 1985/19 אורתם סהר הנדסה בע"מ נ'
27 פרוייקט אורנים בע"מ [פורסם בנבו] (6/1/2021)). כידוע סעד של דחייה או סילוק
28 על הסף הינו סעד קיצוני ולא על נקלה יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו זו בשים
29 לב גם לעקרונות היסוד שנקבעו בתקנות סדר הדין האזרחי התשע"ט-2018 (תקנות
30 1-5). עם זאת, בנסיבות בהן עולה כי הגשת התביעה עולה כדי ניצול לרעה חמור של
31 הליכי משפט מנח כפות המאזניים עשוי להשתנות (ראו ע"א 6636/17 סמדג'ה נ'
32 Bankruptcy Office Geneva [פורסם בנבו] פסקה 12 לפסק דינה של הנשיאה חיות
33 (27/8/2019); אבישי אדד שימוש לרעה בהליכי משפט – הגנה דיונית מפני ניצול
34 לרעה של זכות הגישה לערכאות 51-53, 59-60 (2013), יששכר רוזן צבי ההליך
35 האזרחי, 246-247 (2015)).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

1
2 20.2. שנית, לא נדרשתי כלל לצלול למעמקי הטענות העובדתיות הדדיות של הצדדים,
3 להאשמות בדבר בגידה וניאוף מצד הנתבעת ו/או לגוף הטיעון של התובע כי שנהגה
4 בחוסר תם לב או ברמייה כלפיו. הכרעתי היא מקדמית ומבוססת על טעמים
5 ונימוקים משפטיים גרידא ללא קביעת כל ממצא במחלוקת העובדתית. זאת בין
6 השאר לאור הנחיית הפסיקה ולפיה שלב ההכרעה בטענת הסף הדיונית אינו מאפשר
7 ואינו מצריך הכרעה במחלוקות עובדתיות (ע"א 9413/03 אלנקווה נ' הועדה
8 המקומית לתכנון ובניה ירושלים, פ"ד סב(4) 525, 548-549 (2008); ע"א 2266/10
9 כהן נ' נ.ז. השיק בע"מ [פורסם בנבו] (9/12/2010)).

10
11 **על הכלל של מעשה בית דין מחמת השתק עילה :**

12
13 21. הכלל בדבר מעשה בית דין מבוסס על הרעיון שלפיו פסק דין שניתן בסיומו של הליך
14 שיפוטי כלשהו, מהווה סוף פסוק להתדיינות בין אותם בעלי דין או חליפיהם; והוא
15 מקים מחסום דיוני, השתק, בכל עניין או שאלה שהוכרעה בפסק הדין כידוע, לכלל זה
16 שני ראשים – "השתק עילה" שמושתת על עיקרון מיצוי עילת התביעה ומכוחו נמנעות
17 התדיינויות נוספות ב"עילה" שהוכרעה זה מכבר; ו"השתק פלוגתא" שמונע התדיינות
18 חוזרת במחלוקות עובדתיות ומשפטיות שנידונו לגופן והוכרעו בהליך הקודם, וזאת גם
19 כאשר ההתדיינות המאוחרת היא בעילת תביעה שונה (ראו: רע"א 7202/18 יוסף קוזליק
20 נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ [פורסם בנבו] פסקה 11, (11/2/2019); רע"א 5138/18
21 עואד נ' עו"ד נשר [פורסם בנבו] פסקה 12 (16/10/2018)). בעניינינו רלוונטי הכלל בדבר
22 השתק עילה, ובפרט חריג לו המכונה "השתק הגנה" שיידון בהמשך.

23
24 22. על משמעות הכלל של השתק עילה נכתב בפסיקה :

25
26 **"ביסוד דוקטרינת השתק העילה עומדת התפיסה של מיצוי העילה: צד**
27 **שהיה לו את יומו בבית המשפט ביחס לעילת התביעה, וזאת בין אם**
28 **מימש אותה הלכה למעשה ובין אם היה צריך לממשה, אינו יכול לנהל**
29 **הליך משפטי נוסף באותה עילה"** (ע"א 4576/17 Air Via OOD נ'
30 **השטיח המעופף בע"מ**. [פורסם בנבו] פסקה 19 לחוות דעתו של השופט
31 **ע' גרוסקופף (18.12.2018). להלן – "עניין השטיח המעופף").**

32
33 **על פיתוח הלכת השתק עילה וקבלת המוסד של "השתק הגנה" בהליכים אזרחיים:**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

23. עד לאחרונה, במקרה שבו בעלי דין התחלפו בתפקידיהם, קרי האחד הפך תובע והשני נתבע היה כדי לשלול תחולתו של כלל השתק העילה. זאת משום שהליך שנוקט פלוני כנגד פלמוני אינו ממצה במקרה הרגיל את עילת התביעה של פלמוני כנגד פלוני (ראו עניין **השטיח המעופף** והאסמכתאות שהובאו שם בפסקה 24 לפסק הדין לרבות פסק הדין של כב' השופטת פרוקצ'יה ברע"א 6830/00 **ברנוביץ' נ' תאומים**, פ"ד נז(5) 691, 708 (2003)).

24. בענין השטיח המעופף פיתחה הפסיקה את עיקרון השתק העילה ומעשה בית דין בכך שעייגנה את החריג המכונה "**השתק הגנה**". כלומר כלל השתק עילה יחול על תובע (נתבע בהליך קודם) מקום שהתביעה המאוחרת היא בגדר 'ההופכי' לתביעה המוקדמת, במובן זה שקבלת התביעה המאוחרת מאיינת את פסק הדין המוקדם שניתן כנגד הנתבע שם. החריג של 'השתק הגנה', כך מבואר הדבר על ידי כב' השופט עמית, שהסכים עם השופט גרוסקופף שנתן את פסק הדין העיקרי, הינו חריג לכלל לפיו השתק עילה חל **רק כלפי התובע בהליך הראשון, ולא כלפי מי שהיה נתבע בהליך הראשון**. עוד נפסק כי חריג זה, שהיה עד כה בגדר צריך עיון בפסיקה, הגיע לבשלות ויש להכניסו לשיטת המשפט הישראלית, כך שבהתקיימו יחול הכלל של השתק עילה על אף חילופי התפקידים בין התובע לנתבע (ראו בעמ' 18 לפסק הדין בענין השטיח המעופף). ההצדקה לכך מושתתת על קידום והשגת התכליות המוכרות שבבסיס השתק העילה הקלאסי – סופיות הדיון והאינטרס הציבורי להביא לסיומם של סכסוכים בין מתדיינים במלואם ובאופן סופי ; מתן תמריץ לבעלי דין למצות את מלוא טענותיהם ואת כלל הסעדים במסגרת תובענה אחת ובכך לחסוך במשאבי שיפוט ולמנוע הטרדת בעלי דין פעם נוספת בעניינים שכבר נדונו ; ומניעת הכרעות סותרות (ראו שם וכן יששכר רוזן צבי **ההליך האזרחי** (2015) 491, 518).

25. משמעות הפסיקה בעניין השטיח המעופף מבחינת התובע היא שאין נפקות לשאלת מעמדו בהליך הקודם (תובע או נתבע), כדי שאותו פסק דין בהליך הקודם ישמש מעשה בית דין כנגדו ויחסום אותו מלברר התביעה הנוכחית. ברם תנאי להתגבשות מעשה בית דין הוא קיומו של חשש שבירור התביעה הנוכחית יאיין אץ תוצאות אכיפת הסכם הממון מושא פסק הדין.

שיקולי מדיניות משפטית בענייני משפחה מצדיקים הקפדה על כלל מיצוי העילה והרחבת השתק עילה גם במקרה שבו תובע היה נתבע בהליך רכושי קודם :

26. בנוסף לאמור בפסיקה לעיל סבורני, כי שיקולים של מדיניות משפטית, שמירה על משאבי מערכת ופרשנות לשונית ותכליתית של כללי ההתדיינות החדשים שנקבעו בפסיקה ולאחרונה במסגרת תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018 ותקנות בית משפט

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

1 לענייני משפחה (סדרי דין) התשפ"א – 2020 לא רק מצדיקים אלא מחייבים את סילוק
2 התביעה על הסף; מבחינת סדרי דין כיום, הרי שתקנות 24 ו-25 לתקנות סדר הדין
3 האזרחי התשע"ט – 2018 החלות על ההליכים בבית המשפט לענייני משפחה, מחייבות
4 תובע למצות את כל העילות והסעדים הנובעים מאותה מסכת עובדתית כלפי אותו נתבע.

5 27. גם הצורך למנוע הכרעות סותרות והטרדות חוזרות ונשנות של בעלי דין ושל בית המשפט
6 באותו עניין מצדיק הקפדה על כלל זה ובפרט בענייני משפחה; טול תביעה לאיזון
7 משאבים שמוגשת על ידי בת זוג מכוח תקנה 15(א)(3) לתקנות בית משפט לענייני משפחה
8 (סדרי דין) התשפ"א – 2020 ומוכרעת, בין אם על דרך הפשרה ובין אם בהכרעה שיפוטית
9 אחרת. האם יעלה על הדעת לאפשר בירור תביעה נוספת לאיזון משאבים מצד בן הזוג
10 שהיה נתבע בהליך הראשון (על בסיס אותן עובדות), רק בשל העובדה שלא הוכרעו או
11 נתבררו טענותיו בהליך הראשון? או רק בשל העובדה שהיה נתבע ולא תובע בהליך
12 הקודם? ברור שלא. הרי מהלך שכזה עלול להוביל לריקון מתוכן או שינוי משמעותי של
13 פסק הדין הראשון לאיזון המשאבים.

14
15 28. יטען התובע כי התקנות החדשות לא חלות על מקרה דנן, הואיל ותביעת האכיפה
16 התבררה בטרם נכנסו התקנות לתוקפן בינואר 2021. טיעון זה לא יוכל לסייע לו, שכן
17 משמעות אכיפת הסכם הממון הינה עריכת הסדר איזון משאבים בין הצדדים. הסדר זה
18 נערך פעם אחת ולא ניתן לשנות באמצעות תביעה נוספת.

19
20 29. מדויקים ונכוחים בהקשר זה דברי כב' סגן הנשיא השופט נמרוד פלקס לעניין מהותה של
21 תביעת איזון משאבים:

22
23 "מהותית תביעה לאיזון משאבים היא תביעה לביצוע התחשבנות
24 הדדית, כאשר אין לשלול את האפשרות שבגמר ההתחשבנות, דווקא
25 הצד שהגיש את התביעה מלכתחילה, הוא שיחויב לשלם לצד האחר
26 סכום כסף, באיזון המשאבים. ראו: עמ"ש (מחוזי ת"א) 1229/07 י.ב. נ'
27 א.ב. [פורסם בנבו] (2010) פסקה 69 לפסה"ד; עמ"ש (מחוזי חיפה)
28 33249-05-15 ז.א. נ' ז.ל. [פורסם בנבו] (2015) פסקה 10 לפסה"ד.
29 תוצאתה של הפרקטיקה האמורה היא, ששני הצדדים הן התובע והן
30 הנתבע נדרשים לעשות את כל שביכולתם בכדי להעלות את כלל
31 טענותיהם במסגרת הליך איזון משאבים, ובכלל זה לטעון במסגרתו את
32 כלל טענותיהם העשויות להשליך על אותו איזון משאבים. מהותית יש
33 לראות אפוא את שני הצדדים לתביעת איזון משאבים משום תובעים,
34 חרף שפורמאלית רק אחד הצדדים הוא שהגיש את התביעה והאחר

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

1 נדרש לו בפסק דין זה (טול למשל הליך בעניין הסדרי שהות עם קטין שמגיש הורה א'
2 כנגד הורה ב' וניתן פסק דין. ברור שהורה ב' לא יוכל להגיש תביעה לשינוי ההסדרים אם
3 היא מבוססת על אותה מסכת עובדתית שנדונה בהליך הקודם (ראו למשל: פסק דינו של
4 השופט פיליפ מרכוס בתמ"ש (יר') 23723/05 ה.ס. נ' ר.ס. [פורסם בנבו] (22/2/2011)) הוא
5 הדין במקרה שהורה א' מגיש תביעה לקבוע אותו כהורה מרכז של הוצאות שאינן תלויות
6 שהות על פי בע"מ 919/15. אין צורך שההורה האחר יגיש תביעה נגדית (על בסיס אותה
7 מסכת עובדות) כדי שייקבע שהוא ההורה המרכז).
8

9 **יישום הכללים והשיקולים שנקבעו בפסיקה על נסיבות המקרה הנוכחי:**

10
11 34. הקורא את כתבי הטענות בתביעת האכיפה ובתביעה הנוכחית לא יכול להימלט מתחושת
12 דז'יה-וו (ביטוי מצרפתית de ja-vu שמשמעותו "נראה כבר"). התעמקות בכתבי הטענות
13 מלמדת כי זו לא רק תחושה, אלא "שידור חוזר" בשעתוק כמעט מדויק של טענות ההגנה
14 של התובע בתביעת האכיפה שהוגשה כנגדו. תביעה שהסתיימה בפסק דין חלוט לאחר
15 שנדחו טענותיו (הזהות להליך זה) שלפיהן אין מקום לאכוף ההסכם.

16
17 35. אמנם כן במבט ראשון נראה לכאורה שהעובדה שמדובר ב"הילוך חוזר" של ההתנהלות
18 בהליך הקודם אינה מספיקה כדי לדחות תביעה על הסף משני טעמים שהצביע עליהם
19 התובע בסיכומיו: ראשית, אכן לא נקבע ממצא שיפוטי בטענות ההגנה שלו בתביעה
20 האכיפה (שהן זהות לתביעה הנוכחית). שנית, בעוד שהוא היה הנתבע בתביעת האכיפה
21 הרי שכעת הוא התובע. ואולם, במבט שני נבין כי אין לקבל טענות אלו והתובע טועה.
22 הוא טועה משום שלפי ההלכה הפסוקה גם אם היה נתבע בהליך קודם וכעת הוא תובע,
23 הרי שכללי השתק חלים עליו מכוח דוקטרינת "השתק הגנה" כאמור בפסק דין בעניין
24 השטיח המעופף וכן הוא שוגה משום שמקום שבמסגרת תביעת האכיפה ניתן פסק דין
25 חלוט שניתן בפשרה, הרי שגם אם לא נדונו או הוכרעו טענות ההגנה שלו שם לגופן, הן
26 נבלעות במסגרת ההכרעה באופן שחוסם אותו מלהעלות אותן בשנית.

27
28 **השתק עילה מכוח הסכם פשרה בהליך קודם ולאור טיב ההליך והסכסוך:**

29
30 36. ובכן הפסיקה קובעת מפורשות כי גם במקרה בו פסק הדין בהליך הראשון לא ניתן לגופו
31 של עניין או אך מאשר הסכם פשרה, קם המחוסם של השתק עילה. כך נכתב במקרים
32 שונים בפסיקה:
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

1 "אין נפקא מינה כיצד התבררה התובענה בפועל, לאמור, אם התדיינות
2 ממצה בין הצדדים בכל פלוגתא ופלוגתא ... או אם ... פסק הדין מאשר
3 הסכם פשרה, שאליו הגיעו הצדדים בכוחות עצמם" (נינה זלצמן מעשה
4 בית דין בהליך אזרחי, עמ' 303 (1991); ע"א 1445/11 אברהם
5 מרטינו נ' איתן רילוב [פורסם בנבו] (26/12/2012) ע"ע (ארצי)
6 40752-06-13 סועאד – חברת דואר ישראל בע"מ. [פורסם בנבו]
7 פסקה א7. (16/7/2014)).

8
9 37. לפיכך ברור שגם פסק דין המאשר הסכם פשרה יוצר מעשה בית דין מסוג "השתק
10 עילה"; ע"ע (ארצי) 28399-11-16 הסתדרות הגמלאים בישראל – תנובה מרכז שיתופי
11 לשיווק תוצרת חקלאית בישראל [פורסם בנבו]. פסקאות 23 – 24 והאסמכתאות שם
12 ((13.9.2017)).

13
14 38. על הרציונל העומס בבסיס קביעה זו עמד הנשיא המנוח שמגר בע"א 601/88 עזבון המנוח
15 רודה ז"ל נ' שרייבר, פ"ד מז(2) 441 (1993), בעמ' 443 באומר:

16 "פסק הדין היוצר - לפי הטענה - השתק עילה בעניינינו, הוא פסק דין
17 המאשר הסכמה של הצדדים להתדיינות. מטבע הדברים, פסק דין כזה
18 איננו מבוסס על הכרעה שיפוטית עניינית בסכסוך שנתגלע בין הצדדים
19 (ראה נ' זלצמן, מעשה בית דין אזרחי (1991) בע' 330), ועיצובו עשוי להיות
20 מושפע משיקולים שונים של בעלי הדין, אשר אינם תואמים בהכרח את
21 הפיתרון אליו היו מובילים הכללים המשפטיים הרלוונטיים. חרף שוני
22 זה בין פסק דין בהסכמה לבין פסק דין 'רגיל', ניתן לכללי השתק, על
23 ענפיהם השונים, תוקף גם בנסיבות בהן יושב סכסוך על ידי פסק דין
24 בהסכמה .... ביסוד גישה זו עומד השיקול של סופיות הדיון: משניתנה
25 גושפנקא שיפוטית להסכמת הצדדים בדבר הדרך ליישוב הסכסוך, שוב
26 אין מקום לאפשר להם להחזיר את הגלגל אחורנית ולפתוח מחדש את
27 חזית המריבה, שאם לא כן, לא יהיה בכוחו של פסק הדין למלא את
28 התכלית לה נועד, קרי-יישובם הסופי של סכסוכים"

29
30
31 39. הדברים הללו מדברים בעד עצמם בהינתן קביעתנו כי בענייני משפחה מסויימים אין זה
32 משנה מה היה מעמד בעל הדין בהתדיינות המקורית (תובע/נתבע). התכלית של יישוב
33 וסיום הסכסוך תושג באם יופעל הכלל של השתק עילה ובית המשפט יקפיד על מיצוי
34 העילה מטעם שני הצדדים.
35

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

1 40. אוסיף ואציין, כי אף אם התביעה הנוכחית לא הייתה תואמת במדויק את ההגנה בפני
2 תביעת האכיפה (והיא כן מבחינת התשתית העובדתית), כך שנוספו לה רכיבים נוספים
3 וסעד לפיצוי בסכום כספי קצוב אינה מונעת את ההכרה בפסק הדין בעקבות תביעת
4 האכיפה כמעשה בית דין, שכן כאן יש לבחון את מבחן **זהות העילה** ומבחן זה מתפרש
5 באופן רחב במיוחד לעניין מעשה בית דין כאשר השיקול המנחה הוא שהנתבע לא יוטרד
6 בתביעות שונות בגין אותו מעשה (ראו א. גורן **סוגיות סדר דין אזרחי**, כרך ראשון, מהד'
7 13, (2020) בעמ' 225). וישאל שואל, מבחן רחב כיצד ייושם? ונשיב כי אף אם שתי
8 התביעות מבוססות על עילה שהיא רק זהה ביסודה, אפילו בתביעה המאוחרת נכללים
9 פרטים ומרכיבים שלא פורטו בתביעה הקודמת, יחול מעשה בית דין. נקבע כי אין לדקדק
10 במרכיבים משניים ויש לראות את העיקר – את התשתית הבסיסית של העילה (ע"א 9/75
11 **שייך סולימאן מוחמד אל עוקבי נ' מינהל מקרקעי ישראל**, פ"ד כט(2) 477). על בית
12 המשפט לבחון האם התובע יכול היה לרכז את כל טענותיו הנוגעות למעשה שבגינה הוא
13 תובע בתביעה אחת. לא מדובר על בחינה פרטנית של שני כתבי תביעה זה מול זה אלא על
14 בחינה רחבה יותר של השאלה אם מדובר בשתי התדיינות באותו עניין עצמו ואם התובע
15 יכול היה לרכז כל העובדות וכל הטענות במסגרת ההתדיינות הראשונה תיחשבנה שתי
16 התביעות כבעלות עילות זהות (ראו פסק הדין בעניין ע"א 601/88 **עזבון המנוח מיכאל**
17 **רודה ז"ל נ' שרייבר** לעיל בעמ' 450 וכן ע"א 1650/00 **זיסר נ' משרד הבינוי והשיכון** פ"ד
18 נז(5) 166 (2003)).

19

20 41. במקרה שלפניי **טענותיו העובדתיות** של התובע בתביעה הנוכחית **זהות** (ולא רק דומות)
21 לטענותיו בכתב ההגנה בפני תביעת האכיפה (ראו והשוו טענותיו העובדתיות בסעיפים 4-
22 33 לכתב התביעה שבכותרת לעומת סעיפים 6-18 לכתב ההגנה בפני תביעת האכיפה).

23

24 42. זהות הטענות והמסכת העובדתית שנפרשה בכתב ההגנה בהליך הקודם ובהליך הנוכחי
25 על ידי התובע מלמדת כי הטענות שזקקו התגבשו או כי עילת התביעה נודעה לו רק לאחר
26 פסק הדין החלוט, אינן נכונות ואף הועלו בחוסר תם לב.

27

28 43. הלכה למעשה אין שוני בין המקרה הנוכחי שבו תובע מבקש לטעון טענות חוזיות
29 ונוזיקיות כנגד אכיפת הסכם לבין מקרה שבו בעל דין יבקש לאחר פסק דין לאיזון
30 משאבים לעתור בתביעה כספית או רכושית חדשה על בסיס אותה מסכת עובדתית. הרי
31 המשמעות של אכיפת הסכם ממון הינה איזון המשאבים בין הצדדים. גם כאן וגם כאן,
32 מתן האפשרות לברר תביעה שכזו עלול להביא לשינוי של פסק דין חלוט בהליך המקורי.
33 משכך, דין התביעה להידחות מטעמי השתק עילה גם ללא החלת הפסיקה החדשה בעניין
34 "השתק הגנה".

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

השתק הגנה בשל חשש לאיון פסק הדין לאכיפת הסכם הממון:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

44. אך בנוסף לכל האמור לעיל, יש לדחות התביעה גם מפאת קיומו של "השתק הגנה". כאמור בפסק הדין בעניין השטיח המעופף החשש מפני איון פסק הדין בהליך הראשון הוא הגורם החשוב והמשמעותי ביותר בבוא בית המשפט לשקול סילוק על הסף של תביעה מטעמי "השתק הגנה" (פסקאות 25-28 לפסק דינו של כב' השופט גרוסקופף בעניין השטיח המעופף).

45. בירור טענות התובע וקבלה אפשרית של התביעה עלולה הלכה למעשה לאיון את פסק הדין שאכף את הסכם הממון כפי שיבואר. לאור זאת, יש להחיל העיקרון של השתק הגנה ואין להתיר לתובע לברר תביעתו.

46. אעמוד כעת על החשש מפני איון תוצאות פסק הדין בתביעת האכיפה :

46.1. ראשית, יש להידרש למבחן התוצאה האפשרית של בירור התביעה: פסק הדין בתביעת האכיפה הביא לביצוע הסכם ממון. המשמעות של ביצוע הסכם הממון הייתה רכישת זכויות התובע בדירת המגורים על ידי הנתבעת לפי הערכת שמאי וכן פשרה שבמסגרתה חוייב לשלם לה סך של 79,000 ₪ בגין הפרשי זכויות סוציאליות ופנסיוניות. כלומר אכיפת ההסכם למעשה הביאה לסיום איזון המשאבים בין בעלי הדין. התביעה הנוכחית מבקשת להעניק לתובע סעדים כספיים בגין פגמים ברצון בשלב כריתת הסכם הממון. אילו תביעתו תיענה, המשמעות היא לא רק מתן סעד כספי אלא למעשה בטלות תוצאות אכיפת הסכם הממון (גם אם הדברים לא נאמרו כך בתביעה).

המקום לבירור והעלאת כל הטענות של התובע היה במסגרת תביעת האכיפה, כדי שמבחינתו הסכם הממון לא יאכף. הרי על פי הדין, בית המשפט לא יאכוף חוזה אם אכיפת החוזה היא בלתי צודקת בנסיבות העניין (סעיף 4)3 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התש"ל – 1970). הלכה למעשה, כך גם ביקש התובע בכתב ההגנה מטעמו בתביעת האכיפה. ברם מקום שפסק הדין בתביעת האכיפה אכף את הסכם הממון (ואין זה משנה אם טענות התובע הוכרעו אם לאו), שוב אין מקום לאפשר לתובע לברר או להעלות אותן טענות פיצוי כספי.

46.2. שנית, יש להידרש למבחן המהות: קיימים שני סוגים של הסכמי ממון שחלים על בני זוג בישראל שנישאו לאחר 1974. סוג אחד הוא הסכם ממון שהצדדים עורכים

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

1 בעצמם. סוג שני הוא הסדר איזון שקבוע בפרק השני של חוק יחסי ממון בין בני זוג
2 התש"ל"ג – 1973. הדבר מובן מלשון סעיף 3(א) לחוק יחסי ממון בין בני זוג :
3
4 "לא עשו בני הזוג הסדר ממון, ואם עשו – במידה שההסכם אינו קובע
5 אחרת, יראום כמסכימים להסדר איזון המשאבים לפי פרק זה, ויראו
6 הסדר זה כמוסכם בהסכם ממון בעל תוקף שנתמלאו בו הוראות סעיף
7 "2

8
9 בעלי הדין בהליך זה ערכו הסכם ממון. הסכם הממון קבע את אופן איזון המשאבים
10 ביניהם במקרה של פירוד. הסכם הממון נאכף בפסק הדין. כלומר אכיפת הסכם
11 הממון שווה לביצוע הסדר איזון המשאבים. לפיכך כפי שלא היינו מאפשרים
12 "לפתוח" הסדר איזון משאבים באמצעות תביעה נוספת של בן זוג לאחר שניתן פסק
13 דין בעניין זה, כך אין מקום לאפשר הגשת תביעה כנגד הסכם הממון. רוצה לומר, כי
14 במבחן המהות, בירור התביעה עלול להוביל לאיון מהות פסק הדין => שינוי הסדר
15 איזון המשאבים.

16
17 46.3. שלישית, **איון אופן ההכרעה הקודמת ופגיעה בזכות דינונית של הנתבעת**: בירור
18 התביעה מאיין את ההסכמה של הצדדים להסדיר את הסכסוך הרכושי/חוזי ביניהם
19 באמצעות פשרה. במסגרת תביעת האכיפה, הגיעו הצדדים **להסכם פשרה** תוך
20 שציינו כי הוא מתייחס **למלוא התביעה** (שכן הצדדים כותבים בהודעת הפשרה כך
21 **"הסדירו עניינה של תביעה זו באופן מלא"**). דיון בתביעה הנוכחית ומתן סעדים
22 כספיים שונים לתובע, **מאיין את אותה פשרה** (שבמסגרתה הנתבעת כאן הסכימה
23 לוותר על כספים שלכאורה הגיעו לה אילו היה מיושם הסכם הממון ככתבו
24 (וכלשונו). מתן אפשרות לברר התביעה הנוכחית מאיין את ההסכמה של הצדדים
25 בדבר אופן ההכרעה במחלוקות שביניהם. הצדדים הסכימו להתפשר בהליך הקודם.
26 באותה פשרה ויתרה הנתבעת על כספים שלכאורה הייתה זכאית לקבל מהתובע
27 מכוח הסכם הממון. ברור שאילו הייתה יודעת שהתובע יגיש התביעה הנוכחית והיא
28 תתברר ותעמידה בפני סיכון כספי, לא הייתה מסכימה לוותר על כספים המגיעים
29 לה מהתובע כל דרך הפשרה. יוצא איפוא, כי בירור ההליך הנוכחי משמעותו מתן
30 אפשרות להכריע בטענות של התובע ללא מתן אפשרות דומה להכריע בטענות
31 הנתבעת לאור הפשרה ותוך פגיעה בזכויותיה הדינוניות.

32
33 46.4. **סעדי התביעה מלמדים על כוונת מכוון של התובע לאיין את פסק הדין הקודם**:
34 כשבוחנים את טענותיו הכספיות של התובע בעמוד 10 בתביעתו מגלים כיצד סעד
35 אחר סעד, מדובר למעשה בסעדים המנוגדים להסכם הממון שנאכף ולמעשה
36 שומטים הקרקע תחתיו: בסעיף 75א' לכתב התביעה הנוכחי עותר התובע להחזר

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

1 הלוואות בסך 248,500 ₪ שהלווה לתובעת. סעיפים 2.2, 8 להסכם הממון מותחים
2 קו על ההתנהלות הכלכלית וכל מצג ו/או טענות ו/או התנהלות כלכלית שקדמה
3 להסכם. בסעיף 75'ב' עותר התובע לחייב הנתבעת להשיב לו מקדמה בסך 575,000 ₪
4 ששילם עבור רכישת דירת הצדדים. היענות לסעד זה משמעותו איון ההסכם ופסק
5 הדין שאכף אותו ובמסגרתו רכשה הנתבעת את זכויותיו של התובע בדירה לפי
6 הערכת שווי שמאי. הוא הדין ביחס לסעיף 75'ג' לכתב התביעה שם עותר התובע
7 להשבת 166,601 ₪ בגין שדרוג הדירה. מה גם שממילא בית המשפט מינה שמאי
8 שהעריך את שווי הדירה של הצדדים על שדרוגיה ולכן השבחת הבית נבלעה ונכללה
9 הן במסגרת הוראות הסכם הממון שנאכף והן במסגרת חוות הדעת השמאית
10 והסכום שקיבל התובע מהנתבעת בעקבות פסק הדין. שורת המחץ של התובע היא
11 בסעיף 75'ג' לתביעתו עת הוא טוען כי מכל הסכומים לעיל יש לקזז סך של 418,000
12 ₪ שקיבל מהנתבעת בהליך הקודם. ללמדך, כי באמצעות ההליך הנוכחי תכנן
13 ומתכוון התובע לשפר את מצבו ולהעמידו באופן שבו לא נאכף (ולא נכרת) ההסכם
14 וכך הוא אומר במפורש גם בתביעתו וגם בהגנתו בהליך תביעת האכיפה. לכך אין
15 ליתן יד מכל הטעמים שפורטו לעיל לרבות מכוח עיקרון תם הלב.

16 47. הנה כי-כן הראינו כיצד המשמעות של קבלת סעדי התביעה הינה איון מוחלט של פסק
17 הדין בתביעת האכיפה ובירור התביעה אינו מתיישב עם פסק הדין החלוט ועם התנהגות
18 דיונית בתם לב.
19

סוף דבר :

20
21 48. הדיון נפתח בהצגת המתח שבין האינטרס הציבורי להימנע מהכרעות סותרות ולבזבז
22 משאבי מערכת מצד אחד, לבין זכות הנתבעת שלא להיות מוטרדת באותו עניין מצד שני
23 ולבין זכות הגישה לערכאות של התובע, מצד שלישי. מחוקק המשנה מצא לנכון להורות
24 לבתי המשפט לפעול לעריכת האיזון הראוי בין האינטרסים המתנגשים בקבעו בתקנה 5
25 לתקנות סדר הדין האזרחי התשע"ט – 2018 :

"איזון אינטרסים:

26
27 בית המשפט יאזן לפי הצורך, בין האינטרס של בעלי הדין ובין
28 האינטרס הציבורי ; לעניין זה "האינטרס הציבורי" – נגישות למערכת
29 בתי המשפט לרבות קיומו של דיון משפטי צודק, מהיר ויעיל, חיסכון
30 במשאבי זמן ועלויות, מניעת הכרעות סותרות ומניעת שימוש לרעה
31 בהליך השיפוטי"
32

33 49. במקרה שלפניי, הכף נוטה בבירור לעבר מניעת התדיינות חוזרת ביחס לאותו הסכם ממון
34 שכבר נאכף בהליך קודם, מקום שכבר ניתנה לתובע אפשרות להעלות טענותיו והוא אף

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

- 1 מיצה אותה (הן במסגרת כתב הגנה בתביעת האכיפה והן בכתב תביעה שכנגד שביקש
2 למחוק מאוחר יותר בעת ניהול ההליכים הקודמים).
3
- 4 50. מצאנו כי בענייני משפחה בכלל ובהליכים הנוגעים לאיזון המשאבים בפרט, יש להקפיד
5 עם בעלי הדין הקפדה יתרה על מיצוי כלל העילות בהליך הדיוני. בחינה זו נעשית בהליך
6 החדש בו נוקט מי מהצדדים לאחר שהסתיימה התדיינות קודמת. הדבר נובע מאופיו
7 המיוחד על הסדר איזון המשאבים שלגביו למעשה ניתן לראות את 2 בעלי הדין
8 "כתובעים". לאחר מכן הראינו שמשמעות אכיפת הסכם ממון הינה ביצוע הסדר איזון
9 משאבים. כך הגענו למסקנה שחל במקרה שלפנינו השתק שיפוטי. בנוסף הראינו כיצד
10 מדובר במקרה שנסיבותיו מצדיקות שימוש במכשיר של "השתק הגנה" יציר הפסיקה
11 בעניין השטיח המעופף.
12
13
14
- 15 51. מכל הטעמים לעיל וכאשר אני מסב תשומת לבי לעקרונות היסוד של תקנות סדר הדין
16 האזרחי התשע"ט – 2018 ובפרט תקנות 3א', 4, 5א) ועקרון סופיות הסכסוך (תקנה 1
17 לתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין) התשפ"א - 2020 אני מגיע למסקנה שדין
18 התביעה להידחות על הסף מטעמי השתק עילה וכן בשל קיום תנאי החריג של "השתק
19 הגנה" שבדוקטרינת מעשה בית דין.
20
- 21 52. משהגעתי למסקנה שלא היה מקום להידרש לתביעה (וגם לא להגישה) וכאשר התובע
22 עמד על מתן הכרעה שיפוטית מנומקת, לא ניתן שלא ליתן את הדעת לטענות הנתבעת כי
23 חשה הדיוניות העומדות לרשותו ובשערי בית המשפט כדי לנסות ולהשיג תוצאות
24 שיאיננו פסק הדין בתביעת האכיפה. כידוע, על בעלי דין לעשות שימוש בתם לב
25 בכוחותיהם הדיוניים. עמד על כך לאחרונה כב' סגן הנשיא השופט שוחט ברמ"ש (מחוזי
26 ת"א) י.ר. נ' ס.ע.ר. ואח'
- 27 [נבו] (27/5/2021) עת הותיר על כנו חיוב בעל דין בהוצאות משפט לטובת הצד שכנגד
28 ואוצר המדינה על רקע ניהול הליכי סרק שנמצאו בבחינת שימוש לרעה בהליכי משפט
29 כמשמעותם בתקנה 4, 151 לתקנות סדר הדין האזרחי התשע"ט - 2018. אם בעל דין ובא
30 כוחו יכולים היו להיווכח שחל עיקרון מעשה בית דין על תביעה שמגישים ובכל זאת
31 בוחרים להגישה ולבררה, עליהם לדעת כי הם מסתכנים בפסיקת הוצאות.
32
- 33 53. פסיקה זו צריכה לשקף לכל היותר את ההוצאות הריאליות שמוציא בעל דין בגין שכירת
34 שירותי עורך דין שייצגו בפני ההליך שננקט נגדו. בהיעדר קבלות או אסמכתאות על גובה
35 הוצאותיה של הנתבעת, נראה יש לאמוד אותן על סך של לא פחות מ-15,000 ₪ (אציין
36 בהקשר זה כי תחשיב לפי התעריף המינימלי המומלץ של כללי לשכת עורכי דין (התעריף

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 9938-01-21 צ.א. נ' ר.ב.

1 המינימלי המומלץ) התש"ס – 2000 הוא כדלהלן : התביעה היא על סך 622,000 ₪. שכר
2 הטרחה לפי התעריף לעיל הינו 10% מ-107,102 ₪ ועוד 4% מיתרת סכום התביעה.
3 במקרה שלנו מדובר ב-31,305 ₪!!!.
4
5
6 54. במצב דברים זה אני מורה על דחיית התביעה ועל חיוב התובע בתשלום הוצאות משפט
7 לנתבעת בסך 15,000 ₪ בתוך 30 יום מהיום.

8
9 המזכירות תסגור את התיק ותמציא לצדדים.
10 ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של הצדדים.
11 ניתן היום, כ"ב בסיוון התשפ"א, 01 ביוני 2021, בהעדר הצדדים.

12
13
14
אסף זגורי, שופט בכיר